Clasele a V-a – a VI-a

Copilăria

Ce este copilăria?
E o zână din poveşti
Doar o dată o-ntâlneşti.
E o zână fermecată,
Ce te face să trăieşti
Multe clipe minunate
În minte le-ntipăreşti.

E o câmpie colorată,
O minune pe pământ.
E o floare parfumată,
E un lucru sfânt.

Dulău Sofia-Maria, clasa a V-a A
Şcoala Gimnazială Cristian,
profesor coordonator: Chirulete Magda-Diana

Copilărie

Copilărie, ce frumoasă ești,
Ești ca o carte cu povești,
Cu copilași fermecători
Ce cântă frumos în cor,
Ce zburdă veseli prin poieni,
Să adune colorate floricele,
Să audă cânt de păsărele.

Copilărie, te iubim,
Și am vrea să fim mereu copii,
Să învățăm cu vrednicie,
Să fim harnici și cuminți,
Să-i bucurăm pe părinți.
Și apoi pot spune așa
Tu ai fost o mică stea,
Copilăria mea.

Felix Bărbat , clasa a V-a A,
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș,
prof. coordonator: Adriana Suciu

Copilăria

Copilăria-i ca o țară de vis,
Cu mama lângă tine, nu poți fi trist,
Frați, surori, bunici, vecini,
Uneori ai și găini.

Ca prin vis tu zbori mereu,
Când la școală, când la greu,
Ba în pat, ori la desene,
Sau te joci cu scândurele.

Scrii, gătești,
Ori înveți să socotești,
De nu știi, ajutor tu vei primi,
Că e noapte sau e zi.

Cand începe, când e gata,
Nu vei știi tu niciodată.
Trece repede ca gândul
Și se-ntoarce doar în gânduri.

Daria Gândilă, clasa a V-a A,
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș,
prof. coordonator: Adriana Suciu

Copilăria

Aș vrea să întorc pagina vieții,
Aș vrea să dau glas tinereții,
Aș vrea să mai pot simți,
Dar timpul e de neclintit.

Aș vrea să mă mai pot juca,
Aș vrea să pot alerga,

Aș vrea să mai pot cânta,
Dar copilăria se limita.

Fabian Moldovan, clasa a V-a B,
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș,
prof. coordonator: Adriana Suciu

Copilăria

Copilăria-i o poveste
Ce te cuprinde și apoi te lasă
Ajungi bătrân , și zici c-a fost frumoasă
A fost atunci , azi nu mai este .

Învață la școală , dar și cum să-ți trăiești copilăria
Căci ea se duce - așa ca o clipită
De n-ai să poți să zici c-a fost frumoasă, doar dacă nu ai trăito
Când s-a pierdut în infinit.

Flavius Langa, clasa a V-a A,
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș,
prof. coordonator: Adriana Suciu

Copilăria
E frumos să fii copil,
Să învățam este util,
Să te joci, să mergi la școală
Și cu prietenii pe-afară.
Noi în parc ne adunăm
Și cu toții ne distrăm.
Ne dăm huța, sărim coarda,
Ne jucăm de-a Baba oarba,
Lunecăm pe tobogane
Ne distrăm de milioane.
E frumos să fii copil
Să ne imaginăm noi știm,
Căci din cameră eu fac
Cosmos, tren chiar și palat.
După joacă fericiți
Și puțin cam obosiți,
Ne stă capul la mâncare
Ce-a gătit azi mami oare?
Cina-i chiar ce-mi place mie,
Termin tot din farfurie,

La sfârșit fac și o baie,
Fug fuguța la culcare.
E frumos să fii copil
Fără griji și fără stil,
Zi de zi și-ori unde ești
Cel mai bine-i să zâmbești!

Natașa Perneș, clasa a V-a B,
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș,
prof. coordonator: Adriana Suciu

Copilăria

Copilăria e frumoasă,
Când toți cei dragi sunt acasă,
Și tare mult ne bucurăm
Când seara-n casă ne-adunăm.

Și tata începe a povesti
De vremea când erau copii,
De jocuri, prietenii,
De timpuri ce nu vor mai fi.

Bogdan Cosma, clasa a V-a A,
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș,
prof. coordonator: Adriana Suciu

Copilăria

Copilăria e frumoasă.
Și e toată fără griji,
Mai ales când e vacanță
Și-o petrecem la bunici.

Mă trezesc de dimineată,
Nu am lecții de făcut,
Doar distracție toată ziua
Ce să îmi doresc mai mult?

Toată ziua să mă joc
Fotbal, baschet sau înot.

Seara fug după licurici
Împreună cu ai mei amici.

Radu Dordea, clasa a V-a B,
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș,
prof. coordonator: Adriana Suciu

Copilăria

Când ești mic copil la mama,
Ea te iartă de greșești,
te mângâie, te alintă,
Căci te iubește pe veci.

Copilăria este zâmbet,
La fiecare pas mereu,
O fericire ce-o purtăm în suflet,
Pe care o uităm cu greu.

Când ești copil nu știi ce-i supărarea,
Căci mama te învață să zâmbești
Și îți povestește adesea
Un rost în viață să-ți croiești.

Copilăria este soare,
E cântec, jocuri și povești,
Ceva ce-n inimă răsare
Un basm pe care să-l trăiești.

Ce minunată e copilăria,
Să ai tot ce îți dorești,
Familia să-ți fie călăuza,
Și în viață zâmbind să pășești.

Mihai Laurențiu Cosma, clasa a V-a B,
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș,
prof. coordonator: Adriana Suciu

Copilărie

Dulcea mea copilărie
Nu te voi uita nicicând.
Ești frumoasă ca un vis,

Ești colț de rai, ești paradis.

Ce dragă-mi ești, copilărie,
Îmi aduci doar bucurie.
Ești ca un vis senin, frumos,
Ești drumul cel mai luminos.

E minunat să fii copil,
Când cei dragisunt lângă tine.
Să nu duci dorul nimănui
Și să răsplătești pe cine se cuvine.

Flavius Gâmbuțan , clasa a V-a B,
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș,
prof. coordonator: Adriana Suciu

Paradisul copilăriei

Copilăria e un drum uşor,
Cu jocuri şi cu zâmbete multe.
Copilăria e un drum frumos
Cu cer limpede şi curiozitate cât un munte.

Privind la stele visezi cu gânduri pure,
Prin iarba verde, alergi voios,
Pământul nemărginit îţi pare,
Căci trăieşti în paradisul copilăriei tale.

Dodoc David Andrei, clasa a VI-a B **,**
Școala Gimnazială Cristian,
profesor coordonator: Chirulete Magda-Diana

Copilăria, al nostru paradis

Tu, a mea copilărie,
Cu jocuri și bucurie,
Mereu mă înveselești
Deloc nu mă plictisești.
Zilele-s mereu senine,

Sufletul vibrează-n mine.
Nu mă îngrijorezi deloc,
Râd și cânt mereu în joc.
Râzi mereu și te distrezi,
De nimic nu te stresezi.
Totu-i vis, fermecător,
Paradisul tuturor...
***
Mulți prieteni îmi făceam,
Cu ei vesel mă jucam,
Toată ziua eu săream,
Și deloc nu mă opream.

Neghină Ioana, clasa a V-a,
Școala *Ion Albescu,* Boița,
profesor coordonator: Vintilă Maria

Farmecul copilăriei

Zâmbete și veselie
Mi-e drag de copilărie!
Când totul părea ușor,
Simțeam c-am aripi să zbor.

Totul era doar o joacă
Atât cât era ziua-ntreagă.
Prinți, prințese, jucării,
Vacanțe, călătorii.

Vara eram la bunici,
Baloane, dulciuri, pitici,
Iubire și bunătate
Simțeam că aveam de toate.

Cea mai frumoasă perioadă
Plină de peripeții
Trece într-o mare grabă
Bucurați-vă, copii!

Boroș Tudor-Ștefan, clasa a V-a A**,**
Școala Gimnazială Nr. 4 Mediaș,
profesor coordonator: Vasiu Daniela-Grațiana

Copilăria mea

Sub curcubeu mă joc și cânt
Pe iarba moale, sub cerul sfânt.
Apele râului susură-ncet
Joaca mă face mereu să zâmbesc.

Pe dealuri alerg, desculț și ușor
Soarele cald e prietenul meu.
Mă-nvăluie visul copilăresc,
Lumea întreagă mi-e loc de povești.

Prietenii mă cheamă, iar râul răsună.
Sub cerul albastru e viața mai bună.
În joaca ce-ncepe din zori până-n seară
Timpul se-oprește, iar ziua-i ușoară.

Curcubeul dispare, dar joaca rămâne.
Copilăria este clipa ce-apune.
Păstrez în suflet culori și povești,
Cu inima veselă, mereu să trăiești!

Aldea George-Andrei, clasa a V-a A,
Școala Gimnazială Nr. 4 Mediaș,
profesor coordonator: Vasiu Daniela-Grațiana

Copilăria

Ce sunt copiii? Ei sunt o comoară
Ca niște flori de primăvară
Pe fața copiilor este fericire,

Pentru părinți ei sunt nemurire.

Prin ochii lor se vede soare
Și totu-n jur are culoare
Au vise mari și infinite
Zilele cu ei sunt neprețuite.

La școală merg cu bucurie
În pauză e mare veselie
Iar în clasă, când se învață
Glasul profesorului e o povață.

Toate sunt frumoase în copilărie
Gândurile toate sunt legate de magie.
Prieteni mulți poți să-ți faci
Cu ei o viață, bine să te-mpaci.

Povară Filip, clasa a V-a A
Școala Gimnazială Nr. 4 Mediaș,
profesor coordonator: Vasiu Daniela-Grațiana

Copilăria

O lume minunată
Un vis împlinit
O rază de soare
Un zâmbet timid.

O ploaie de vară
Un foșnet de vis
O zi însorită
Un cântec prea stins.

O iubire pură
Un vis liniștit
Un vânt printre sălcii
Un loc infinit.

O viață perfectă
Cu joc și prieteni
Este copilăria

Un dor necuprins.

Liancă Tudor-Ștefan, clasa a V-a A**,**
Școala Gimnazială Nr. 4 Mediaș,
profesor coordonator: Vasiu Daniela-Grațiana

Copilăria…

Parcă ieri, copil eram
Prin gradină mă jucam,
Cu prietenii cei dragi,
Zi și noapte afară eram.

Mirosul prăjiturii cu mac
Amintiri stârnește,
În copilărie, viața-i dulce,
Frumusețea vieții simple.

Totu-i veselie și armonie,
Cântece și jocuri multe
Prietenii o mie,
Fără ceartă, dușmănie.

Casa părintească
Amintiri păstrează,
Curtea jocuri ascunde
Mii și mii oriunde.

Ștefana Vassi, clasa a VI-a C,
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș
profesor coordonator: Raluca Morari

<u>Clasele a VII-a – a VIII-a</u>

Copilăria

Aș dori să fiu mereu copil,
Să mă joc fără griji afară,
Dar totul a fost imprevizibil
Și timpul a început să zboară.

Când fugeam de albinuțe,
Și făceam gem cu bunicii,
Dar și când alergam după pisicuțe,
Fără a mă gândi la ce ar putea veni.

Theodora Boloș- Cuciureanu, clasa a VIII-a A,
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș,
prof. coordonator: Adriana Suciu

Copilăria

Copilăria plină de dor și bucurie,
Un copil ce-n suflet mereu se va regăsi.
Cu prietenii alergi sub cerul senin,
Râsete multe și lacrimi de copil.

Pe câmpia cu sute de flori alergăm,
Copilăria fiind o magie ce nu se va opri.
E o lume ce-n noi mereu va trăi,
Un tărâm de lumină cu un veșnic răsărit.

Alexandra Istrate, clasa a VIII-a A
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu*, Mediaș,
prof. coordonator: Adriana Suciu

Copilăria

Adulții spun despre copilărie,
Că nu-i decât o joacă,
Dar oare chiar așa să fie?
O simplă vârstă când eram eu mică?

Este mult mai mult decât atât!
E vârsta inocenței noastre,
Când mă jucam în liniște fără să zic nimic,
Cu baloane de săpun, prințese și castele.

Copilăria înseamnă amintiri ce nu se sting,
Speranțe pentru noi, copiii,
Un timp în care doar lucrurile bune înving,
Un vis frumos care nu piere!

Ana Ștefu, clasa a VIII-a A
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu*, Mediaș,
prof. coordonator: Adriana Suciu

Copilăria mea frumoasă

Bucuroși nespus de tare
Că a venit vacanța mare
Nu mai primim teme
Și nici nu ne trezim devreme.

În fiecare zi de vară
Noi ieșeam afară
Veseli, doamne, mai eram
Și în parc ne întâlneam.

Atunci când ne revedeam
De toate făceam.
Mingea de zor o băteam
Și pe șotron țopăiam.

Fiecare dintre noi
Avea idei noi
Dar nu toți erau încântați
Și mai stăteau supărați.

Alergam de jos în sus
Până la apus
Tot parcul îl străbăteam
Și o clipă nu stăteam.

Dar câteodată ne opream,
Că și noi oboseam,
O gură de apă beam,
Apoi de la capăt o luam.

Dar amintirea cea mai dragă
E din iarnă.
La colindat mergeam
Și îngerași pe nea făceam.

Dar timpul repede a trecut
Și noi mari am crescut.
Ce-i drept și azi ne întâlnim
Dar doar să povestim.

Dragoș Suciu, clasa a VIII-a B
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș
Profesor coordonator: Raluca Morari

Să fiu copil

Raisa Miclea

Nu-mi place să fiu copil.
Mulți adulți m-ar judeca.
Dar nu mai e-n același stil,
Cum era „pe vremea mea”.

Nu-mi mai este așa ușor
Să ies afară să mă joc.
Mai bine stau în coridor,
Cu privirea fixată în gol.

Nu-mi place să fiu comparată,
Cu orice băiat sau fată.
Judecați de o hârtie,
Cu nume și note dup-o linie.

Sunt nevoită să scriu poezii
Și să-nvăț când se scriu doi „i”.
Să citesc, să socotesc,
Ca s-ajung unde-mi doresc.

Dar și maturitatea-i la fel.
Nimeni nu spune-adevărul de fel.
Primești slujba mult visată,
Dar nu mai e așa interesantă.

Adulții ne subestimează.
Spun că nu știm ce urmează.
Poate că nu știm,
Dar de-asta ne pregătim.

„N-are cum să înțeleagă”.
Privirea pe mine și-o menține.
Cuvintele-astea se leagă,
Când nici ei nu-nțeleg pe deplin.

Nu înțelegem nașterea,
Moartea sau durerea.
Nu înțelegem slăbiciunea,
Sau cum banii aduc puterea.

Dar măcar copiii-s sinceri.
Ei doar spun ce gândesc.
Îți spun ceea ce ceri,
Și nu-și dau seama că te rănesc.

Dar e greu să fii judecat,
Mai ales de alți copii.
E greu să fii neajutorat
Și să cazi la fundul gropii.

Nu-mi place să fiu copil.
Nu-mi pasă ce spune lumea.
Ei dau drumul la fitil,
Iar eu ard pentru totdeauna.

Raissa Miclea, clasa a VIII-a B
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș
Profesor coordonator: Raluca Morari

Să fiu copil

Cândva...

Cândva copilăria
Mi s-a arătat
Și i-am văzut magia
Pustietatea lumii.

Era frumoasă
Cu ochii verzi și părul scurt
Era duioasă

Viitorul ei părea plăcut.

Copilăria e ca un fluviu în pustietate
Sufletul îi e o frântură de sinceritate.
Ea spune: „Dragul meu om pierdut,
Rătăcește prin necunoscut!“

Încântătoare abisuri de nostalgie
Mă-nfricoșați!
Mă sufocați!
Dar, vă rog, nu mă lăsați!

Sus în ceruri pot fi cine vreau
Și mă gândesc să fiu copil.
Vreau să fiu copil prin cuvânt
Prin ploaie și prin vânt.
Cine sunt eu?
Nu știu, dar sunt pe foi.

Copilăria mi-a spus :“Dă-mi mâna!“
Iar eu mi-am amintit
Că ea este aceea
Prin care ne prindem de rai
Așa că i-am dat mâna
Iar de atunci în fiecare zi
Mă trezesc cu petale în centrul inimii.

Lașiță Ana, clasa a VIII-a ,
Școala Gimnazială *Ion Luca Caragiale,* Sibiu
Profesor coordonator: David Daniela

Dulce copilărie, unde ești?

Când în urmă eu privesc
Cu dor și drag îmi amintesc
Când ești copil totul e minunat
E o perioadă greu de uitat.

Cu zâmbetul pe buze îmi aduc aminte

De jocurile și castelele demult clădite,
Vremuri bune, dar și grele au fost,
Însă griji nu aveam, avea vreun rost?

Și câte jocuri am mai inventat!
Totul în lumea noastră era viu colorat.
Astăzi stau și realizez
Cât de mult am putut să mă distrez.

Dulce copilărie, cine te-a furat?
Când mai aveai atât de multe lucruri de arătat
Sau poate ai plecat să le oferi și celorlalți copii
Lumea plină de zâmbete și bucurii.

Sper că pe mine n-ai să mă uiți
Și vei veni să mă asculți,
Gândurile mele ți le voi șopti discret
Iar ăsta va fi micul nostru secret.

Bambarac Alexandra, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială Bârghiș
Profesor coordonator: Sorina – Adriana Puian

Copilăria, tărâm al fericirii mele

Sub cerul albastru și plin de vise,
Prin iarba verde și înaltă,
Căutam un vis pierdut
Ca vântul lin de altădată.

Cu ochii mari și plini de dor
Căutam a mea comoară
Și mă-ntrebam chinuitor, unde-ai fi tu
Copilăria mea, un pic bizară.

Sub umbra nucului bătrân
Se ascundeau povești mărețe,
Iar în ochii-mi de copil
Sclipeau idei mai îndrăznețe.

Acum, când răsare mândra lună,
Îi spun povești și ea mă-ngână,
Și-mi șoptește cu glas blând
Că visele nu se sfârșesc nicicând!

Eu o cred, chiar de nu vreau,
Dar tăcerea mă-nconjoară
Cad în vise ce-și iau zborul
Și se pierd...ca o brățară.

Răstoacă Antonia, clasa a VII-a
Școala Gimnazială Bârghiș
Profesor coordonator: Sorina – Adriana Puian

Copilăria la sat

Copilăria mea frumoasă,
Abia aștept să ies din casă!
Să merg desculță prin țărână
Cu toți prietenii de mână.

Pe ulițe cu flori și soare,
Să ne jucăm făr' de-ncetare
Chiar ziua, în amiaza mare
Cu inimi pline de-ncântare.

Să ne plimbăm, să ne jucăm,
Ziua toată să cântăm.
Să ne certam, să ne-mpăcăm
Și să nu ne săturăm.

Iar seara când se lasă
Să ne-ndreptăm spre casă,
Cina să o luăm,
Bucuroși să ne culcăm.

Stoica Sorana, clasa a VII-a
Școala Gimnazială Bârghiș

Profesor coordonator: Sorina – Adriana Puian

Razele copilăriei

O rază de soare.
Mulți cred că e trecătoare,
Alții o lasă să fie umbrită.
Oameni dragi, faceți-o lustruită!
Lumina nu e efemeră,
E o continuă poveste,
E drumul către bine.
Dați de veste!
Norii încearcă să o astâmpere;
Căldura să i-o taie,
La tron să nu-i adere,
Dar libertatea-i dă deoparte.

Albu Horațiu, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Nr. 7 Mediaș
Coordonator, prof. Viorica Dimitriu

Părticica mea de înțelepciune copilărească

Sunt de paisprezece veri pe aceste pământuri,
O scurtă viață în care am stat mult pe gânduri.
Și a fost un timp- poate prea îndelungat- în care doar am meditat.
Dar, cândva, la un moment dat,
De acolo de sus mi s-a spus că viața nu e complicată.
Da, uneori e îndurerată
Sau pare de neînțeles,
Însă totul va fi bine,
Tu trebuie doar să crezi,
Deși mulți vor lua în râs acest fapt.
„Nerealist și copilăros"
Vor spune că ești

Sau doar un gând haios.
În acest sens,
Eu nu mă voi schimba,
Pentru că doresc ca plină de lumină
Să fie viața mea.
Dar nici tu, "omule mare",
Când te gândești la a ta copilărie
Nu trebuie să simți nostalgie,
Ci bucurie,
Pentru că orice vârstă ai avea,
Tot un copil se află în inima ta.
Așa că este alegerea ta,
Dacă frâu liber îi vei da.

Albu Horațiu, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială Nr. 7 Mediaș
Coordonator, prof. Viorica Dimitriu

Diferențe

Cu greu a terminat ultima lucrare,
Pasiunea ei ușor moare.
Vrea un moment să se odihnească,
(Oricum, n-are o lucrare cu care să se mulțumească.)

Mama o înscrie la concursuri,
Tatăl ei la cursuri.
Bunicul și bunica o susțin,
(Cel mai puțin).

Gastronomie, sporturi, arte,
Este bună chiar la toate!
Olimpică la „geogra”,
(De fapt, îi place literatura.)

Călătorește des,
Fără niciun stres.
Deși e un sentiment familiar,

(Vrea să-l simtă cât mai rar).

Se află într-o gară,
Călătorind prin țară.
Evident, alături de părinți.
(E unul dintre *acei* copii cuminți.)

Acum, trenul se așteaptă,
Niște copii se vaită.
E un grup de adolescenți din față,
(Fac pe cineva „o hoață”.)

Nicio grijă, nicio treabă,
Ei nu știu ce-i aia grabă.
N-au bani, dar se descurcă,
(N-au nici mult de muncă).

Și din greșeală, o fetiță,
Murdară, fragilă și micuță,
Se ciocnește de părinți.
(Ei nu-s prea fericiți).

Din brațele ei, foile cad pe podea,
Adolescenții râd de ea,
Pare necăjită, singură și goală,
(Grupul din față zice „ea nu se spală”).

Trebuie, totuși, cumva să se întrețină,
Să aibă burta aproape plină.
Se descurcă, așa cum poate,
(Scrie poezii pe timp de noapte).

Deși părea ea necăjită,
Părinților nu le pasă, nici-o clipă.
Cu un gest aspru au alungat-o,
„Uită-te pe unde mergi, fato!”

O lucrare a rămas pe jos,
O poezie, cu scris frumos.
O ridică de îndată,
(E poezia celei care a fost alungată).

A ascuns-o în buzunar,

Pe tren o va scoate iar.
Cu seriozitate s-o privească,
(Cu atenție s-o citească.)

„Fie că vrei sau nu, o să dispară,
De-ai fost fericit sau nu, ea o să doară,
De ți-a plăcut sau nu, nostalgia o s-apară,
Ce-o fi? Se zice că mereu zboară.”

Mult s-a gândit fata la asta,
Ce reprezintă aceasta?
Și-a amintit ce s-a întâmplat în gară,
De fetița „inferioară”.

Și atunci a înțeles,
Copilăriile sunt diferite, n-ai de-ales.
Trei medii deosebite,
Deodată nu pot fi trăite.

Maria Sîmboan, clasa a VII-a B
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu,* Mediaș
Profesor coordonator: Raluca Morari

COPILĂRIA DE MULT APUSĂ

Sub umbra unui nuc bătrân ne ascundeam de soare,
Astăzi stăm sub umbra marilor ecrane.
Unde-i râsul ce-l aveam odată la jocurile de pe stradă?
Astăzi jocul îl avem doar pe internet.

Între două lumi copilăria se ține pe un fir de amintire,
Oare te mai pot întreba străine...
Copilăria e un cuvânt pierdut?
Care în timp și vis a dispărut.

Astăzi alergăm prin spații virtuale
Dar inima tânjește după vremurile banale.
Dar chiar și așa sub cerul înstelat
Copilăria nu moare, doar s-a transformat.

Între amintiri și lumi virtuale

Ne căutăm din nou jocurile reale.

Klein Alexa, clasa a VIII-a A,
Școala Gimnazială Nr. 4 Mediaș
Profesor coordonator: Vasiu Daniela-Grațiana

Acasă

Acasă,
locul unde te simți în siguranță,
dar unii îl mai numesc si familie,
fiindcă te umple de bucurie,
pentru alții este doar o locuință,
prin timp și obișnuință.

Unii susțin că este un loc părăsit,
plin de amintiri,
și melancolii,
în care au trăit.

Iar pentru mine,
acasă
este oriunde merg,
stau împreună cu ai mei,
pentru că familia mi-e cea mai dragă,
chiar dacă se va schimba cândva.

Marie Angelique Gîlceavă, clasa a VII-a B
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu* ,Mediaș
Profesor coordonator: Raluca Morari

Copilăria

În zori de lume, pe câmpii de vis,
Copilăria râde, un paradis,
Un vânt ușor mângâie norii moi,
Iar soarele e prieten doar cu noi.

Sub nucul bătrân, povești am legat,
Cu frunze drept coroană ne-am încoronat,
Un șotron pe praf, un cerc de culori,
Și râsul, ecou printre pomi roditori.

La râu alergam, desculți, liberi, vii,
Pescari de iluzii, de clipe târzii,
Fiecare piatră părea un tezaur,
Iar lumea era a noastră, un teanc de aur.

Seara, când cerul își punea stele-n păr,
Ne strângeam sub plapumă, fericiți de mister,
Cuvintele bunicii, magie curată,
Țeseau un alt tărâm, o poveste încă o dată.

Dar timpul, deja și-a croit drum,
A smuls din noi foile de album,
Copilăria s-a dus, ca un râu ce dispare,
Lăsându-ne în piept un dor care doare.

Și totuși, în vis, când cerul se aprinde,
Regatul copilăriei răsare din zori,
Iar glasurile vechi, din umbra pădurii,
Strigă din nou:”O, dragă copilărie, vino înapoi!”

Patricia Comșa, clasa a VIII-a B
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu* Mediaș
profesor coordonator: Raluca Morari

Cum a fost copilăria ta?

Cum să descrii cuvântul copilărie?
Unii l-ar asocia cu o fantezie,
Alții spun că este o perioadă cu multă bucurie,
Iar alții se gândesc la câte o amintire.

Eu mă gândesc la vise,
Care stau cuminți în culise,
Și așteaptă să fie îndeplinite,

Chiar și cele mai vechi și ruginite.

Ce bine e să fi copil și să visezi,
La o lume pe care tu ți-o creezi,
Imagini pe care tu le vezi,
Sau oameni pe care vrei să îi urmezi.

Multe amintiri frumoase am,
Cu familia, prietenii și mai ales cu sora mea,
Când noi prostii făceam,
Și disciplină primeam.

Andreea Tarko, clasa a VII-a B
Școala Gimnazială *Mihai Eminescu* Mediaș
profesor coordonator: Raluca Morari